

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.012/2021/6.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kosztolányi Ádám Kristóf ügyvéd (ügyvéd címe.) által képviselt P...R Könyvelőiroda Számviteli Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (felperes címe1.) felperesnek – a dr. M. Nagy Péter ügyvéd (ügyvéd címe1) által képviselt P...R Hungary Korlátolt Felelősségű Társaság (alperes címe1) alperes ellen névviseléshez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2020. november 17. napján kelt 1/A.P.21.462/2020/13. számú ítélete ellen az alperes 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 110.000 (Száz tízezer) forint összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes könyvviteli szolgáltatást nyújtó cég, 2010. októberében alakult, cégnevében a "P...R" vezérszó mellett a „Könyvelőiroda Számviteli Szolgáltató” szavak szerepelnek. A felperes a jogosultja a 231 132 lajstromszámú „P...R KÖNYVELŐIRODA... megalapozzuk üzleti döntéseit” ábrás védjegynek, a védjegy elsőbbsége 2019. szeptember 30. napja.

[2] Az alperes szintén könyvelési szolgáltatást nyújt, 2016. júniusában jegyezték be. Az alperes nevének vezérszava ugyancsak a nagybetűvel írt "P...R" szó, amely a „Hungary” és a cégformára utaló „Kft.” elemmel egészül ki.

[3] A felperes módosított keresetében annak abbahagyására kérte az alperest kötelezni, hogy a cégnevében a "P...R" megjelölést használja, mert ezzel megsérti a névviseléshez fűződő személyiségi jogait. Ezen túl kérte az alperes eltiltását a "P...R" vezérszó cégnevében történő használatától, valamint arra kötelezését, hogy az ítélet rendelkező részét 30 napon belül saját költségén tegye közzé a V. című hetilapban egy alkalommal 200.000 forint összeghatárig, és az ítéletét küldje meg a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának a Ctv. 76. § (1) bekezdés b) pontja szerint.

[4] Előadta, hogy a felperesi társaságot a cégjegyzékbe előbb jegyezték be, mint az alperest. Mindkét cég vezérszava a "P...R" megnevezéssel kezdődik, a megkülönböztethetőség szempontjából pedig nincs jelentősége annak, hogy az alperes nagybetűvel használja a vezérszót, míg a felperesnél a kezdő „P” betű kivételével minden szó kisbetűs írásmódú, továbbá, hogy az alperes cégnevében a „Hungary” megnevezést használja, míg a felperesi cégben a „könyvelő iroda” megjelölés szerepel. Álláspontja szerint a felek cégnevei átlagos figyelem mellett első látásra vagy hallásra összetéveszthetők, amit alátámaszt, hogy az ügyfelek ténylegesen össze is keverték a két céget, mivel azonos működési területen fejtik ki tevékenységüket.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a cégneve bejegyzésre került a cégjegyzékbe, így cégjogi szempontból jogellenességről nem lehet beszélni, a Ptk. rendelkezései pedig védik a névviselési jogát. Álláspontja szerint a perbeli cégnevek vezérszavai különböznek, azok mind írásképpen, mind kiejtésben megkülönböztethetők még átlagos figyelem mellett is. Utalt arra, hogy az a körülmény, hogy a felperes védjeggyel rendelkezik, szintén nem alapozza meg a névviselési jog sérelmét, mivel a védjegy nem az oltalomra jogosult jogi személyt jelzi, hanem az annak tevékenysége során előállított árut, illetve szolgáltatást.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a cégnevét változtassa meg oly módon, hogy abból mellőzze a P...R vezérszót. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta, és kötelezte, hogy az ítéletnek az abbahagyásra kötelező és eltiltó rendelkezéseit 15 napon belül jelentesse meg egy alkalommal a V. című hetilapban 1/12 oldal terjedelemben, fekete-fehér kivitelben, Times New Roman betűtípussal 200.000 forint költség erejéig. Az ezt meghaladó keresetet a törvényszék elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperes részére 274.000 forint perköltséget.

[7] Határozatát a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:1. § (3) bekezdésére, és 3:6. § (1) bekezdésére, 2:42. § (2) bekezdésére, 2: 43. § f) pontjára, valamint 2:51. § (1) bekezdés b), c), d) pontjára alapította.

[8] Megállapította, hogy a perben nem volt vitatott, hogy a felek hasonló működési körben, könyvelési szolgáltatások terén fejtik ki tevékenységüket, mint ahogy az sem, hogy a felperes cégbejegyzése korábbi az alperesi cég bejegyzésénél.

[9] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az a tény, hogy az alperest a cégnyilvántartásba bejegyezték – mert a bíróság úgy ítélte meg, hogy cégjogi szempontból az alperes neve megfelelő – önmagában nem zárja ki a jogsértés megállapítását. Bár helytállóan utalt arra az alperes, hogy a Ptk. védi az ő névviselési jogát is, azonban nem egy olyan céggel szemben, aki korábban, hasonló névvel és hasonló működési körben került nyilvántartásba.

[10] A törvényszék megállapította, hogy a felek cégnevének vezérszava megegyezik függetlenül attól, hogy az írásmód eltérő. Kifejtette, hogy a szó jelentésével az átlagfogyasztó nyilvánvalóan nincs tisztában, azonban – az íráskép és a kiejtés nagyfokú hasonlósága alapján – az azonosságot meg tudja állapítani.

[11] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a fogyasztó figyelme mindkét cég esetében a cégnév első elemére, a "P...R" vezérszóra irányul annak jellegzetessége folytán. A felperes nevében szereplő további elemek - a „könyvelőiroda” és „számviteli” szavak - a felperes tevékenységi körére utalnak, nem jellegzetesek, mint ahogy nem az a cégformára utaló Kft. elem sem, és ugyanez mondható el az alperes nevében szereplő „Hungary” és Kft. szavakról is. A „Hungary” elem dominánsnak nem mondható, pusztán arról ad információt, hogy az alperes – mint ahogy a felperes is – Magyarországon fejt ki tevékenységét, ez tehát megkülönböztető jelleget nem kölcsönöz a névnek. Nem mentesíti az alperest a jogsértés megállapítása alól a törvényszék álláspontja szerint az sem, hogy más gazdasági társaságok is viselik nevükben a "P...R" megjelölést.

[12] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a két név összetéveszthetőségig hasonló, az alperes neve sérti a cégkizárólagosság követelményét, egyben sérti a felperes névviseléshez fűződő személyiségi jogát is. Mivel a felperes nem kérte a jogkövetkezmények körében a jogsértés megállapítását, ezért azt a törvényszék kizárólag az ítélete indoklási részében szerepeltette.

[13] Az elsőfokú bíróság alkalmazta a kért jogkövetkezményeket, így a jogsértés abbahagyására kötelezést és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől, ami adott esetben azt jelenti, hogy az alperes köteles a cégnevének megváltoztatására. A cégbíróság tájékoztatására irányuló kérelmet azonban a törvényszék alaptalannak találta, utalva arra, hogy nincs olyan kötelezettsége a bíróságnak, hogy törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezzen.

[14] A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban abból helytelen jogi következtetést vont le.

[15] Ellenkérelem-változtatás engedélyezését kérte arra hivatkozással, hogy 2020. december 11. napján főtevékenysége módosításáról határozott akként, hogy ettől a naptól kezdődően főtevékenysége szerszámgép-nagykereskedelem. Előadta, hogy ennek következtében alapvetően különböző működési körben fejtik ki a tevékenységüket a felperessel, ellentétben az elsőfokú ítélet indokolásában rögzítettekkel. Az eltérő tevékenységre figyelemmel a felek összetéveszthetősége nem merülhet fel, figyelemmel arra, hogy a felperes tevékenységét cégneve vezérszava is jelzi.

[16] Az alperes a fellebbezésében továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felek cégnevei különbözőek, mert a felperesi cég vezérszava a „Prescriptor Könyvelőiroda”, míg az alperes vezérszava a „P...R Hungary” kifejezés. Ismételten azzal érvelt, hogy a „könyvelőiroda” és a „Hungary” eltérő szavak, és a „Hungary” szó nem utal tevékenységre.

[17] Előadta, hogy cégek esetében a névkizárolagosság a Ctv. 3. § (4) bekezdésébe foglalt cégjogi elv, amelynek vizsgálatát cégalapításkor az elektronikus nyilvántartás alapján elvégzi a cégbíróság. A névkizárolagosság elvének megsértése a bejegyzési kérelem elutasítását eredményezi. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a cégbíróság bejegyző határozatát felülbírálni és az alperes nevének a Ctv. 3. § (4) bekezdésébe foglalt névkizárolagosság követelményébe ütközését megállapítani.

[18] Állította, hogy az elsőfokú bíróság megállapításával szemben a „P...R Könyvelőiroda” és a „P...R Hungary” az átlagfogyasztó számára is egyértelműen megkülönböztethető kifejezések. Nézete szerint még átlagos figyelem mellett is alappal elvárható, hogy a tájékozódni kívánó személyek két – egymást követő – szót is elolvassanak, ez nem tekinthető az átlagos figyelmet meghaladó rendkívüli teljesítménynek vagy követelménynek. Kiemelte, hogy a könyvviteli szolgáltatás olyan speciális és bizalmi tevékenység, hogy az üzleti kapcsolatot létrehozni szándékozó személyek az átlagosnál magasabb figyelmet fordítanak a megbízandó cég jellemzőinek megismerésére. Egy könyvelő vagy adótanácsadó cég megbízása tipikusan nagyobb körültekintést igényel a megbízó részéről az alperes fellebbezési álláspontja szerint, mely tény az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vette figyelembe.

[19] Kifogásolta, hogy az elégtétel adása körében az elsőfokú bíróság ítélete kizárólag a felperesi jogi képviselő tárgyaláson tett nyilatkozatán alapul. Arra hivatkozott, hogy a felperes semmivel nem bizonyította, hogy az általa megjelölt összeghatár keretein belül egyáltalán lehetséges-e a kérelmezett sajtóorgánumban olyan terjedelmű hirdetést közzétenni, amely az ítélet szerinti terjedelemnek megfelel.

[20] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[21] Fellebbezéssel nem volt támadott a felperes meghaladó keresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján nem érintette.

[22] A fellebbezés nem alapos.

[23] Az elsőfokú bíróság a helytállóan felhívott és alkalmazott jogszabályok alapján a tárgyban kialakult ítélkezési gyakorlatra is tekintettel megalapozott érdemi döntést hozott. Ítéletét minden lényeges kérdésre kiterjedően részletesen megindokolta, kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla teljes körűen egyetértett. Az elsőfokú ítélet helyes indokai közül – a fellebbezésben foglaltakra tekintettel – az alábbiakat hangsúlyozza.

[24] A Ptk. 3:1. § (3) bekezdése alapján a jogi személy személyhez fűződő jogaira a személyiségi jogokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a védelem jellegénél fogva csupán az embert illetheti meg. A Ptk. 3:6. § (1) bekezdése szerint a jogi személy nevének olyan mértékben kell különböznie a korábban nyilvántartásba vett más jogi személy elnevezésétől, hogy azzal ne legyen összetéveszthető. Ha több jogi személy nyilvántartásba vételét kéri azonos vagy összetéveszthető név alatt, a név viselésének joga azt illeti meg, aki a kérelmet elsőként nyújtotta be.

[25] Ezzel tartalmilag egyező rendelkezést tartalmaz a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 3. § (4) bekezdése is, de nem ez szolgált a per jogalapjául. Ezért súlytalanul érvelt azzal a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a cégbíróság bejegyző határozatát felülbírálni és az alperes nevének a Ctv. 3. § (4) bekezdésébe foglalt névkizárolagosság követelményébe ütközését megállapítani.

[26] A jelen per tárgyát a névviselés jogszerűsége képezte, a Ptk. személyhez fűződő jogot szabályozó rendelkezése alapján, és e jog megsértésében megmutatkozó személyhez fűződő jogsérelem orvoslását az érvényesíthető polgári jogok megjelölésével polgári peres eljárás keretében teszi lehetővé.

[27] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek hasonló működési körben, könyvelési szolgáltatások terén fejtik ki a tevékenységüket, és azt is, hogy az a

körülmény, hogy az alperest bejegyezték a cégnyilvántartásba a jogsértés megállapítását nem zárja ki.

[28] Az ítéltábla arra figyelemmel utasította el az alperes ellenkérelem-változtatás iránti kérelmét, mert az alperes által becsatolt iratokból megállapítható volt, hogy a főtevékenység megváltoztatására 2020. november 1-i hatállyal, tehát az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését megelőzően került sor, ennél fogva a Pp. 373. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel ezen tény nem alapozhatta meg az ellenkérelem megváltoztatását.

[29] Alappal hivatkozott továbbá arra a felperes e körben, hogy az alperes cégkivonatában továbbra is szerepel a számviteli, könyvvizsgálói, adószakértői tevékenység, és a könyvelok.hu weboldalon a „P...R Hungary” kulcsszóra keresve megtalálható, hogy az alperes könyvelőként hirdeti magát.

[30] Az ítéltábla egyetértett a felperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtett álláspontjával, amely szerint arra tekintettel, hogy a két perbeli társaság vezérszava a "P...R" megnevezéssel kezdődik, a perbeli társaságok cégnevének "P...R" vezérszava teljesen megegyezik, ezért egyértelmű, markáns megkülönböztetésre nincs lehetőség a két társaság között.

[31] A Ptk. 3:6. § (1) bekezdésének követelményéből fakadóan a cégnévnek egyedinek kell lennie, és különböznie kell más azonos, vagy hasonló tevékenységű cégek elnevezésétől, de egyértelműen különböznie kell a többi Magyarországon bejegyzett vagy bejegyezni kért, esetleg lefoglalt cégnévtől. Egy adott cég nevének más cég nevétől való megkülönböztetést – azonosan a Ctv. szabályaival – a cégnévben első helyen álló vezérszó segíti elő, amely a Ctv. 3. § (2) bekezdése értelmében idegen nyelvű kifejezés, rövidítés és mozaikszó is lehet. A cégnév akkor felel meg a Ptk. felhívott szabályának, ha átlagos figyelem mellett is alkalmas a megkülönböztetésre, a különbözőségnek pedig írásban és hangzásban is meg kell mutatkoznia.

[32] Alaptalanul hivatkozott arra az alperes, hogy a felek szolgáltatása olyan speciális tevékenység, amelynek az igénybe vevőitől nagyobb fokú körültekintés lenne elvárható. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a könyvelői szolgáltatást tömegesen veszik igénybe egyéni vállalkozók és mikrovállalkozások is, irreális ezen személyek mindegyikéről azt feltételezni, hogy a két, hasonló elnevezésű társaság megkülönböztetésére képesnek kell lenniük. A felperes a perben maga is több olyan esetet igazolt, amikor a társaságokat összetévesztették.

[33] Mindezek figyelembevételével az elsőfokú bíróság megalapozottan kötelezte arra az alperest, hogy a cégnevét változtassa meg oly módon, hogy abból mellőzze a P...R vezérszót, és tiltotta el a további jogsértéstől, továbbá helytállóan kötelezte arra, hogy az ítéletnek az

abbahagyásra kötelező és eltiltó rendelkezéseit jelentesse meg egy alkalommal a V. című hetilapban. Az alperes a fellebbezésében ugyan vitatta, hogy az ítéletben megjelölt összeghatár keretein belül lehetséges-e az ítélet rendelkező részének megjelentetése, azonban vitatását semmivel sem támasztotta alá, így az ítéltábla a fellebbezést e körben sem látta alaposnak.

[34] A fentiek tükrében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására a fellebbezés következtében sem látott okot, ezért – annak nem fellebbezett részét nem érintve – az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése szerint helyes indokai alapján helybenhagyta.

[35] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a felperes a másodfokú eljárásban teljes egészében pernyertes lett. A jogi képviselővel eljáró fél a Pp. 81. § (5) bekezdésében írtak szerint a perköltséget kizárólag a jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. A felperes fellebbezési ellenkérelméhez csatolta a 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet által rendszeresített költségjegyzéket és az ügyvédi megbízási szerződést. A másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján kötelezte az alperest a felperes költségjegyzékben írt költségigényével megegyezően a másodfokú perköltség megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdésében írtak szerint.

[36] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. február 23.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
s.k. előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes
bíró